

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת ק"ח	הדלקת הנרות	אלעד
7:59	6:20	אלעד
8:01	6:11	בית שמש
8:00	6:28	בני ברק
7:59	6:21	חיפה
7:57	6:18	טבריה
7:57	6:06	יבנאל
7:58	6:11	ירושלים
7:59	6:18	מודיעין עילית
7:57	6:17	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 13, גליון 48 (666)

פרשת כז תצא, ו"א אלול, אבות פרק ב', שעת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרון: | נ"ך: מיכה ו-ז | בבלי: בבא בתרא פ"א | ירושלמי: יומא ג' | תוספתא: אהלות י' | רמב"ם: פסולי המוקדשין ח'

מוהרא"ש מספר

עולם התווה

רבנו אומר שישנם אנשים שאפילו כשהם נפטרים מהעולם הם לא יודעים שהם נפטרו, ועושים טובה עם האדם כשמודיעים לו שהוא נפטר, זה מכנה "עולם התווה", שאדם שמת חושב שהוא עדין חי. רבנו אמר עצה לכך שיהיו אצלו שלוש פעמים בשנה, בראש השנה, שבת חנכה וחסד השבועות, וגם להשבע שמיד לאחר הפטירה ילכו לרבנו, ואם אדם יעשה כך לא תהיה לו הבגיה של עולם התווה.

מילה של התחזקות

חזק ואמץ, הימים הקשים יעברו, לא תמיד יהיה קשה, לא ישאר חשוף; מוהרא"ש אומר על הפסוק (בראשית א. ה): "ויהי ערב ויהי בקר", קודם יש חשוף, אבל אחר כך נהיה בקר, נהיה האור.

הימים הקשים יעברו. מוהרא"ש אומר, לשלמה המלך היתה טבעת, על הטבעת היו חרוטות שלוש האותיות ג' ז' י', הוא היה מסתכל על הטבעת ומחיה, המשרתים שאלו אותו מה פשר האותיות, הסביר להם שלמה המלך: "כשעוברים עלי רגעים קשים אני מסתכל על הטבעת שלי, על האותיות גז"י, אלו ראשי תיבות ג'ם ז'ה י'עבור, עכשו אכן נראה סוף העולם, אבל אני מאמין שזה יעבור."

(עצתו אמונה ראה תשפ"ד)

ווארט על הפרשה

אנחנו עומדים עכשו בפרשת כי תצא, מוהרא"ש אומר, הפרשות האחרונות הם כי תצא, אנחנו יוצאים מהשנה, עברה שנה ארפה, עכשו אנחנו כבר עומדים להפריד מהשנה ואנחנו נכנסים לפרשת כי תבוא לאומן, אנחנו כבר מתכוננים לנסיעה לאומן לראש השנה של רבנו ז"ל.

לגבי המניעות וכו'; רבנו אומר שפך מרח להיות, מרח שיהיו מניעות כדי להגדיל החשק. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ו חלק א', סימן טו) כמו שמראים לילד ממתק ומיד מחביאים את זה, רוצים לעורר את החשק של הילד לממתק, מראים את זה עוד פעם ומחביאים את זה עוד פעם, וכך הילד מתגרה מאד, כך גם: "כל דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות, כגון לנסע להצדיק, או שאר דבר שבקדשה שהאדם צריך לעשות, נותנין לו מתחלה חשק, כדי ששל ידי זה יעשה הדבר, ועקר גדל החשק נעשה על ידי המניעה שמזמינין לו, כי כשאיש ישראל צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול הצריך ליהדותו, שכל יהדותו תלוי בזה, כגון לנסע לצדיק אמת, אזי מזמינין לו מניעה, וזאת המניעה היא בשביל החשק, כדי ששל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר, כי על ידי המניעה שמונעין את האדם מן הדבר, על ידי זה נעשה התגברות החשק מאד". המניעה היא בכונה אחת, זה רק כדי שאדם יקבל חשק חזק, כך הוא מקבל חשק גדול, כי על ידי מניעות רוצים עוד יותר ויותר חזק.

תאמינו לי, כלנו עוברים מניעות קשות ומרות לבוא אל רבנו על ראש השנה, אבל זה משתלם, הכל כדאי כדי לזכות לקבל את התקון שלנו מרבנו ז"ל. רק תשמרו על שלום ביתכם, תזהרו איך אתם מדברים בבית כל השנה. המציאות היא, שאם מדברים יפה, מדברים רח, מדברים בהכנעה ובדרך ארץ - האשה תרשה לנסע אל רבנו, היא גם תארז מאפים טובים ותשלח מכל הלב.

אחי יקרים ואהובים, אני כבר מתגעגע מאד, אני מקנה לראותכם באומן. אני מקנה להשם יתברך שאתם נהיים מקשרים יותר חזק אל רבנו, על ידי למוד הספרים הקדושים וקיום העצות; בעקר על ידי תפלה והתבודדות, לקרוע מזמנכם כמה דקות ביום במקום שקט ופנוי ולדבר אל השם יתברך בשפה האישית, להתחנן: "רבנו של עולם תרחם עלי, תעזר לי, אני רוצה להיות יהודי, אני רוצה ללמד ולהתפלל, רבון העולמים מה יהיה אתי? אני רק מתרחק ממך יותר, אני כל כך רוצה להיות יהודי פשר, תקרב אותי אליך", אם מצייתים לעצה של התבודדות ותפלה - מזדככים, מתקרבים יותר ויותר אל השם יתברך.

(עצתו אמונה תצא תשפ"ג)

בּוֹדָאֵי יְאִיר לְךָ!

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ד' פְּרִשְׁת רֵאָה,

כ"ד מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ד

יְקִירֵי אַהוּבֵי ... נְרוּ יְאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדָאֵי יוֹטֵב לְךָ! בּוֹדָאֵי יְאִיר לְךָ! מַה הַשְּׁאֵלָה?
אִם אַתָּה תִּקַּח אֶת הַתְּרוּפּוֹת שֶׁהֲרֹפֵא נוֹתֵן לְנוּ
– יִהְיֶה לְךָ מְאִיר וּמְתוֹק.

רַבְּנֵנוּ הוּא הַרֹפֵא שְׁלֵנוּ, רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוהר"ן

חֵלֶק א', סִימָן ל') שֶׁהַצְּדִיק הוּא הַרֹפֵא; הוּא מְרַפֵּא

אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלֵנוּ עִם הַעֲצוֹת שְׁלוֹ, וּמִי שֶׁמְצִיֵּת

לְרַבְּנֵנוּ וּמִמֵּתִין בְּסִבְלָנוּת – הַחַיִּים נִהְיִים לוֹ

מְתוֹקִים, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, אֲפִילוּ אִם חֲשׂוֹךְ

מְאֹד, חֲשֵׁךְ עֵנָן וְעֶרְפֶּל, אִם הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עִם

הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ, בְּפֶרֶט הַעֲצָה שֶׁל "בְּצַר

הַרְחַבְתָּ לִּי", לְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ

עוֹשֶׂה אֶתוֹ, לְחַפֵּשׂ מִשֶּׁהוּ טוֹב בְּתוֹךְ הַצָּרָה, וְגַם

אֶת הַעֲצָה שֶׁל "תּוֹדָה וְהוֹדָאָה" לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל

לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, לְשִׁיר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, וְגַם אֶת הַעֲצָה שֶׁל לִלְכַת

בְּכָל יוֹם קֶצֶת לְהַתְּבוֹדְדוֹת, לְשׁוֹחַח עִם הַשֵּׁם

יִתְבָּרַךְ, לְשֵׂאוֹל אוֹתוֹ: "הַשֵּׁם מַה לַעֲשׂוֹת? הַאֵם

אֲנִי צוֹדֵק? הַאֵם אֲנִי לֹא צוֹדֵק? אֲנִי צָרִיךְ

לַעֲשׂוֹת כֶּךָ וְכָךְ, אוֹ אוֹלֵי לֹא?" לְשׁוֹחַח בְּפֶרֶטִי

פֶּרֶטִיּוֹת כָּל מַה שֶׁמְצִיֵּק, כָּל מַה שֶׁמְפָרִיעַ, וְגַם

הַעֲצָה שֶׁל לְהִתְחַבֵּא בַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה; לְלַמּוֹד

בְּכָל יוֹם קֶצֶת חוֹמֵשׁ, מִשְׁנִיּוֹת גְּמָרָא וְהִלְכָה;

הַתְּרוּפּוֹת הָאֵלוּ מְרַפְאוֹת, צָרִיכִים לְבַלֵּעַ אֶת זֶה

וּלְהֶאֱמִין וּלְהִמָּתִין עַד שֶׁהִישׁוּעָה מְגִיעָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֵר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

קְתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֻרָכָת.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה רֵאָה תשפ"ד)

רַבְּנֵנוּ סִפֵּר סִפּוּר שֶׁהָיָה פֶּעַם רַב שֶׁהָיָה בִּידִידוּת עִם יְהוּדֵי מַעִירוֹ,
וְהֵם סִפְּמוּ בִּינִיָּהֶם שְׁמִי שִׁיפְטֵר רֵאשׁוֹן יְבוֹא לְסִפֵּר לְחֻבְרוֹ בְּחִלּוֹם
מַה נַּעֲשֶׂה עִמּוֹ בְּעוֹלָם הָאֱמֶת, לְמַעֲשֵׂה הַרֵב נִפְטֵר רֵאשׁוֹן וְהַיְהוּדִי
הַמִּתִּין לְבוֹאוֹ שֶׁל הַרֵב בְּחִלּוֹם, אֲךָ זֶה הַתְּמַהֲמָה מְלִבּוֹא.

עָבְרוּ עֶשְׂרֵי שָׁנִים וְהַיְהוּדִי כָּבֵר נָטָה לְמוֹת אִז הוּא סִפֵּר אֶת
הַהִבְטָחָה לְבִנּוֹ, אֲךָ הַרֵב הַתְּמַהֲמָה מְלִבּוֹא גַם לְבִן, עָבְרוּ עוֹד עֶשְׂרֵי
שָׁנִים וְגַם הַבֵּן רֵאָה שֶׁהוּא תִּכְף מִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, אִז הוּא סִפֵּר
אֶת דְּבַר הַהִבְטָחָה לְבִנּוֹ, לְאַחַר שְׁמוֹנֶה שָׁנִים הִגִּיעַ הַרֵב לְסִפֵּר לְנֶכֶד
מִה קָרָה אֶתוֹ.

וְכָךְ הוּא סִפֵּר, כְּשֶׁנִּפְטַרְתִּי מִהָעוֹלָם אִזִּי כְּשֶׁהִכְנִיסוּ אוֹתִי לְקִבְר
וְקִבְרוּ אוֹתִי, חֲשַׁבְתִּי שְׂאֵנִי חַי עֲדִין וְאֲנִי בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְכַעֲסִיתִי מְדוּעַ
לּוֹקְחִים אֶדָם בְּרִיא וְקוֹבְרִים אוֹתוֹ, חֲשַׁבְתִּי שְׂאֵנִי אֲנִסָּה לְטַפֵּס
וּלְצֵאת מִהַקִּבְר, וּבְאֱמֶת בְּדַמְיוֹנִי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵנִי יוֹצֵא מִהַקִּבְר, אֲךָ
מְאֹד הַתְּבִיִּישְׁתִּי לְהִכְנִס לְעִיר עִם "תְּכַרִּיכִים", חֲשַׁבְתִּי שֶׁאֲחַכָּה עַד
לְרֹדֶת הַחֲשֻׁכָה וְאִז אֲכַנֵּס לְעִיר, זִיְהִיתִי מִרְחוֹק אֶת הַרְחוֹבוֹת וְאֶת
הַבָּתִּים וְגַם אֶת הַבַּיִת שְׁלִי, אֲךָ חֲשַׁבְתִּי שֶׁמִּשְׁפַּחְתִּי תִּבְהַל אִם הֵם
יִרְאוּ אוֹתִי כֶּךָ.

בֵּין כֶּךָ אֲנִי רוֹאֶה אֶדָם הַמוֹכֵר בְּגָדִים וּבִינִיָּהֶם גַּם בְּגָדִים רַבִּינִים,
בְּקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ שֶׁנִּחְלִיף אֲנִי אֶתוֹן אֶת הַתְּכַרִּיכִים וְהוּא יִתֵּן לִי
תְּמוֹרָתָם בְּגָדִים רְאוּיִים, הַהוּא הַסִּפִּים וְנִתֵּן לִי בְּגָדִים טוֹבִים,
וְנִכְנַסְתִּי הָעִירָה, אֲךָ פְּתֹאוֹם שְׁמִתִּי לֵב שִׁזְאֵת לֹא הָעִיר שְׁלִי,
חֲשַׁבְתִּי שֶׁתְּעִיֵּתִי בְּדֶרֶךְ וְהִגַּעְתִּי לְעִיר אַחֲרַת, וְכֶךָ הַסְתַּוְּבַבְתִּי בְּעִיר.
כְּשִׁירֵד הָעָרֵב וּבְכָל הַבָּתִּים נִהְיֶה חֲשֵׁךְ, רֵאִיתִי בַּיִת אֶחָד מוֹאֵר,
נִכְנַסְתִּי לְבַיִת וְרֵאִיתִי שֶׁאֲפָשֵׁר לְאֹכֹל שֵׁם, הִיִּיתִי מְאֹד רָעֵב, שְׂאֵלְתִּי
אִם אֲפָשֵׁר לְקַבֵּל מִעֵט אוֹכֵל, אֲמָרוּ לִי שֶׁרַק תְּמוֹרַת כֶּסֶף אֲפָשֵׁר
לְאֹכֹל כָּאוֹ, אֲךָ לֹא הִיְתָה לִי שׁוּם פְּרוּטָה לְשֵׁלֵם עֲבוּר אוֹכֵל, וְכֶךָ
יִצְאֵתִי מִהַבַּיִת רָעֵב.

בֵּין כֶּךָ נִהְיֶה שׁוֹב יוֹם, הִיָּה זֶה בְּקִיץ שֶׁהִלִּילוֹת קִצְרִים, וְהִנֵּה אֲנִי

<<<<

אֲמָרֵי מוהרָא"ש

מוהרָא"ש אָמַר לִי שֵׁישׁ אֶצְלוֹ חֲבוּר נִפְלֵא עַל כָּל מִסְכַּת תְּמִיד בְּאוּרִים
עַל פִּי פֶּשֶׁט, רַמְזוֹ, דְּרוּשׁ, וְסוּד.

בְּשַׁעֲרֵי שְׁלֹמֹדֵתִי בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה מִסְכַּת תְּמִיד עִם מוהרָא"ש, כְּשֶׁהִגַּעְנוּ
לְגִמְרָא (תְּמִיד כ"ו): "לֹא אֲרַח אֶרְעָא לְעִיּוּלֵי מְטוֹת לְבַיִת הַמִּקְדָּשׁ", סִפֵּר
לִי מוהרָא"ש שֶׁשְׁבִימִי רַבִּי אֲבֵרָהֶם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן זי"ע, בַּעַל מַחְבֵּר סִפֵּר
"בִּיאוּר הַלִּיקוּטִים", הַתְּחִילוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִינוּ לְהִבְיֵא כְּסָאוֹת אֶל צִיּוֹן
רַבִּינוּ ז"ל כִּי דִרְפָם הָיָה לְשִׁהוֹת שֵׁם זְמַן אַרְוֶךְ בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדְדוֹת וְלַמּוֹד
וְכוּ', וְהָיָה רַבִּי אֲבֵרָהֶם מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד וְאָמַר לְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִינוּ, "הָיָה
לִי רַבִּי אֶצֶל מִי שְׁלֹמֹדֵתִי נִגְלָה וְהוּא רַבִּי מְאִיר לִיב בְּלַעֲכֶעֶר ז"ל, שֶׁהָיָה
מִתְּלַמְדֵי רַבִּי נִתָּן אֲשֶׁר דִּרְכוֹ הָיָה קוֹדֵם שֶׁעָלָה אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
רַבִּינוּ ז"ל עָשָׂה הִכָּנָה ג' יָמִים רְצוּפִים, בְּאִימָה וּבִקְרָאָה וּבְפַחַד גְּדוֹל
מְרוּב בּוֹשָׁה וְיִרְאָה גְּדוֹלָה שֶׁהָיָה לוֹ מִרַבִּינוּ ז"ל, וְעַכְשֵׁיו כְּכָר נַעֲשִׂים
קְרוֹבִים כָּל כֶּךָ אֶל רַבִּינוּ ז"ל (מְעַן וְעֶרֶט שׁוֹיֵן אֲזוּי הִיִּימִישׁ מִיִּטְן
רַבִּינִין). עַד שֶׁמְבִיאִים כְּסָאוֹת אֶל הַצִּיּוֹן? וּמַה חֶסֶר לְשִׁבְתָּ עַל הָאֶרֶץ?"

(אֲמָרֵי מוהרָא"ש, חֵלֶק א', סִימָן ז'-ח)

שאלות ותשובות ברסלב

למה אני מפחד מראש השנה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה השם על חיי הנפיים, תודה השם זה מאד נחמד.

מה לעשות שאני מאד מפחד מראש השנה? אני מפחד מה השם

יתברך הולך לכתב עלינו, אני כל כך מבקש מהשם יתברך על שנה

טובה, וצדיין אני מפחד מהעומד להיות, אשמח לקבל תשובה.

יישר כח גדול

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת שופטים, א' דראש חודש אלול, שנת ה'תשפ"ד

כך צריך להיות אצל כל יהודי, כשמגיעים הימים הנוראים צריך

לתפס פחד 'מה ידונו אותי ביום הדין?' צריכים להתכונן עם

אמירת תהלים, עם עשיית חסד עם אחרים ולתקן מה שצריכים

לתקן, אבל במקביל - ביחד עם הפחד - צריכים לשמוח מאד עם

הדברים הטובים שאנחנו עושים, עם המצוות והאמונה שיש לנו,

ולחשב שהקדוש ברוך הוא בנדאי יכתב לנו שנה טובה ומברכת.

צריכים לעבוד את השם ביראה ובאהבה, זה חייב ללכת ביחד. כפי

שחכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ראש השנה פרק א, הלכה ג) סדר

העולם הוא, שאדם שיש לו משפט לובש שחורים ומגדל את

שערותיו, הוא הולך למשפט בעצבות, הוא לא יודע מה ידונו אותו,

"אבל ישראל אינו כן" אבל יהודים - כשמגיע ראש השנה - לא

עושים כך, "אלא לובשים לבנים", הם לובשים בגדים לבנים יפים,

מסתפרים, אוכלים ושותים בשמחה גדולה.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

חודש טוב ושנה טובה ומברכת.

(עצתו אמונה שופטים תשפ"ד)

רואה שני אנשים מתוכחים, פניתי אליהם ואמרתי להם, אני רב ואני יכול לדון דין תורה או להגיע לפשרה ביניכם, והם הסכימו ובאמת פסקתי להם דין תורה אמתי, וכך קבלתי מאחד מהם שני מטבעות, חזרתי למקום שאפשר לקנות בו אוכל והכינו לי שם כוסית משקה.

אך לפני שהספקתי ללגם משהו, הגיעו שני אנשים ואמרו לי בבחילות, אנחנו מגיעים מבית הדין ואתה מזמן לבית הדין תכף ומיד, אמרתי להם שאני רוצה לאכול משהו כי אני מאד רעב, אך הם לא נתנו לי, ואמרו שאין להם זמן ואני חייב להגיע אתם כעת.

כשהגעתי לבית הדין, אז ממש כעסו עלי איך אני אדם זר מגיע לכאן ופוסק דיני תורה, הם אמרו לי: "אנחנו מחכים כבר הרבה זמן בכדי שיבואו אלינו לפסק דין תורה אמתי ועכשו הגעת לפסק דין תורה אמתי?!"

הורו בית הדין לבדוק האם קבלתי שחד, וכך חפשו עלי ומצאו את שני המטבעות, ופסק בית הדין שיפשיטו אותי מבגדי וככה ידחפו אותי החוצה וכך עשו, יצאתי מבית הדין כועס ומבטש, חשבתי שעדיף לחזר לקבר מאשר להסתובב כך, אך גם את התכריכים כבר לא היה לי.

בזמן הזה המלאכים שנבראו מהמצוות והמעשים טובים שעשה בחייו התחילו לטעון שיעזבו אותו לנפשו ובאמת עזבו אותו אך קדם היה עליו למלא את התחייבותו להגיע בחלום ולספר מה עבר עליו בעולם האמת, וכך הוא הגיע לנכד בחלום וספר לו את כל הספור דלעיל, וזה היה עשרים ושמונה שנים אחר כך.

כשרבנו סים לספר את הספור אמר: "אך מי שיהיה אצלי בשלושת הזמנים האלו ראש השנה, שבת חנכה ויום טוב שבועות לא יקבל את הענש של "עולם התהו".

מוהרא"ש אומר שהיום צריכים לנסע לראש השנה לאומן כמו שצוה רבנו, ובשבת חנכה ושבועות להתפלל ביחד עם חסידי ברסלב וכך נצלים מ"עולם התהו".

מוהרא"ש מסביר מדוע צריך לנסע לרבנו דוקא בזמנים אלו, בגלל שבראש השנה רבנו מעיר אותנו מהשינה שנתחיל לדבר להשם, בחג השבועות מקבלים מרבנו את סדר דרך הלמוד איך ללמד את התורה הקדושה, ובחנכה מלמד אותנו רבנו להודות ולהלל להשם על כל הטובות שהוא נותן לנו.

לפיכך כשלאדם יהיה את הדברים האלו, לדבר להקדוש ברוך הוא, להודות להשם וללמד את התורה הקדושה, אזי כשיגיע היום האחרון הוא ישחק מפל העולם, כל הדלתות יפתחו בפניו והוא יבנס ישר לגן עדן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ט"ו ערך טובות)

ספר המדות תפלה

ח. לעולם יקדים אדם תפלה לצרה.

ט. כל המאמץ עצמו בתפלה למטה, אין צרים יכולים להסטינו מלמעלה.

י. לעולם יבקש אדם רחמים שיהיו הכל מאמצין את כחו, ושיסיעוהו מלאכי השרת לבקש רחמים, ושלא יהיו לו מסטינים מלמעלה.

עדכונים מבנין היכל הקודש באומן

יהודים בכל העולם בווערים מההכנות לראש השנה של רבינו ז"ל. יהודים מכל המגזרים וכל החוגים, לא רק חסידי ברסלב, מתכוננים לראש השנה הקדוש, וגם רוצים לזכות לחזור אל השם יתברך, להיכתב בספר חיים טובים, שתהיה להם שנה מתוקה ומאירה, והם מתכוננים לנסוע אל רבינו ז"ל באומן, לקחת את רבינו לעורך דין ביום הדין הקרוב, כפי שרבינו הבטיח שהוא יניח עצמו לאורך ולרוחב כדי לעזור לכל אלו שבאים אליו בראש השנה.

בבנין "היכל הקודש" באומן מתבצעות הכנות גדולות, במכתב בשבוע שעבר כתב ראש הישיבה שליט"א, "חדשות אומן: הגבאים באומן עובדים בחריצות רבה להכין את הבנין כדי שיוכלו לקבל את פניהם של כל אנשי שלומינו שבאים אל ראש השנה של רבינו ז"ל, הרחיבו את המקוה, בנו גם אוהל ששם יאכלו את הסעודות, הכינו גם בכל החדרים ארונות כדי שהחדרים יהיו יותר מסדרים."

ובעיקר מתכוננים עם הרבה תפילות, רצונות וכיסופים, לזכות לתיקונים הגדולים שרבינו יעשה איתנו באומן, אנחנו רק צריכים לקחת את שק העצמות ולהביאו אל רבינו ז"ל בראש השנה, כפי שהוא ביקש ודרש, ורבינו כבר יעשה עמנו דברים גדולים, נחזור הביתה עם הרבה שקים של ישועות ורפואות ברוחניות ובגשמיות לכל השנה.

לאנשי שלומינו יש הכרת הטוב גדולה לאברכים הנאמנים והמסורים שנותנים מעצמם שנה אחר שנה להוביל את המבצע הגדול להכין את כל המבנה והכל מסביב על הצד הטוב ביותר. היות שהקהילה גדלה, מפחות ממאה איש יש כיום למעלה מ-600 איש בלי עין הרע, על כן ביקש ראש הישיבה שליט"א מי יוכל לעזור ולקחת עליו חלק מהעבודה. כמה אברכים חשובים נענו ולקחו על עצמם חלק מהעבודה, ובעזרת השם זה יעזור מאוד לכולם.

תקציר: הילך שלמה אפרים נפטר, ורבנו נשא ל'שבת בכפר ליד ברסלב, ביחד עם ר' חיים שרה"ם.

תר.

ורבנו ז"ל ישב שבעה בכפר הנ'ל סמוך לעיר ברסלב. ושום בריה לא באה אליו מלב פחד, וגם פי ידעו, כי רבנו ז"ל רצה, שיהיה בסוד, ולא ידעו היכן הוא נמצא. ואמר אז לרבי חיים שרה"ם: "הארין" ל לא גלה לרבי חיים ויטאל כי אם סוד אחד, ועל ידיה נענש, שמת אצלו בן אחד, מפל שכן שאני גליתי לכם פליקה סודות רבים כאלו!"

תרא.

ואמר לו אז גם כן בזו הלשון: "אחר פל היסורים אף על פי כן השם יתברך מיטיב עמנו, רק שאין אנו רוצים להקטין את היסורים, וגם באמת בודאי אינם יסורים קטנים, אבל נגד דבקות אחת להשם יתברך מה שאזכין לאיזו בחינה של דבקות במחשבה או בבחינה אחרת, כל היסורים אינם פלוס נגד זה, ועל ידם בעצמם מתקרבם ומתדבקים אליו יתברך, כי פשוטלוי ממני הבריאות, מי נוטל ממני הבריאות? השם יתברך, אם כן אני נדבק בו יתברך, וכן פשוטקח חס ושלום איה בן, מי לוקח? השם יתברך, אם כן אדרבא עתה הוא סמוך יותר אליו יתברך, כי בעולם הבא סמוכין יותר להשם יתברך."

תרב.

אחר כך חזר רבנו ז"ל לביתו לעיר ברסלב. ובאו רבי נתן ורבי נפתלי אל רבנו ז"ל. והתחיל רבנו ז"ל לספר לפניהם מענין יסוריו הגדולים והעצומים, שיש לו מפל צד וצדי צדדים. ואמר, שיש לו צער ויסורים רבים וגדולים מאד מבית ומבחוץ, דהיינו שהוא עצמו יש לו יסורים גדולים ועצומים, פי יש לו מחלה קשה וכאב גדול ויסורים גדולים בגוף, וכן בנפש עובר עליו מה שעובר וכו', פי דרפו היתה תמיד להתחיל בכל פעם מחדש ולא הניח אותו יתברך אפילו לרגע ממש, פי בכל רגע בער אחריו יתברך והשיג מה שהשיג ועלה במקום שעלה ולחם עם מי שלחם - ועל כן גם ברוחניות עבר עליו מה שעבר וכו'. וכן מבחוץ היו לו יסורים עצומים מעצם המחלקת הגדולה, שהיתה עליו פל ימיו חנם על לא דבר, ועלילו עליו דברים אשר לא יכו, אשר בדו מלבם, אשר לא עלו על לבו ודעתו פלל, ובפרט בזה הקנין תכף ומיד אחר ששלח את שני תלמידיו הנ'ל בסימן תק"צ, והתחיל שוב לחלק על רבנו ז"ל ופער פיו לכלי חק ודבר על רבנו ז"ל מה שדבר ונסע נסיעות לכמה צדיקים מפרסמים לדבר על רבנו ז"ל והוציא דבה וישקרים עליו. והיו לרבנו ז"ל יסורים ועגמת נפש גדולה מזה על מה שנתעוררה שוב מחדש המחלקת עליו, שגשקטה כבר קצת מיום יציאתו מעיר זלאטיפולי פנ"ל בסימן שפ"ב.

ובתוך דבריו, שדבר לפניהם צערו הקשה, נכנסה הרבנית (אשת רבנו ז"ל) וקבלה לפני רבי נתן ורבי נפתלי על רבנו ז"ל בשלשה דברים: (א) למה אינו מסתכל על עצמו ושומר בריאותו? (ב) ולמה הוא מטלטל עצמו בדרכים? (ג) ולמה הניח, שישתלק פנים?

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אורי קליין הי"ו בני ברק
לרגל אירוסין בנו

החתן יואל קליין הי"ו עב"ג למזל טוב
בת הרה"ג אלימלך שארף שליט"א יבנאל

מו"ה הערשל טריכטער הי"ו קרית יואל
לרגל שמחת החתונה של בתו עב"ג למז"ט

מו"ה שלום אלי אינדיג הי"ו מונטריאל
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה רפאל כ"ץ הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה חיים אליעזר פויגל הי"ו ירושלים
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה שמעון עוזר גרינפעלד הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה של בנו יעקב נ"י למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	---